

Lõpuks ometi – Eesti streigib!

Tallinn kutsub solidaarsusele streikijatega

8. märtsil kell 12 Kalevi spordihallis meeleavaldus õpetajate jt streikijate toetuseks

Tallinna linnavalitsus korraldab neljapäeval, 8. märtsil Kalevi spordihallis solidaarsusmeeleavalduse streikijate toetuseks. Linnarahvast kutsutakse aktiivselt osa võtma!

Linnapea Edgar Savisaare sõnul nõutakse koos streikijatega õpetajate ja lasteaednike palkade tõstmist. Valitsus peab õpetajatele raha leidma ning seda mitte omavalitsuste arvelt, kelle taskud juba niigi tühjaks tehtud.

Haridustöötajate palganõudmistel on ka tugev poliitiline tahk ning nende selja taga on suur osa kogu Eesti rahvast. Streikijate nõudmistega ühinevad ka need Tallinna tööandjad, kes pole rahul Töötukassa ja Haigekassa jõhkra riigistamisega ning sotsiaalpartnerluse lühisesse ajamisega.

Valitsuse vastu protesteerivad teravalt ka kõik ametiühinguliidud, kes ei saa leppida valitsusparteide häbitu taganemisega lubadusest maksta töötukassast hüvitust neile, kelle töölt lahkumise põhjuseks on vormistatud „poolte kokkulepeel“. Kriisi haripunktil olid ametiühingud nõus töölepinguseaduses tööturu paindlikkuse suurendamisega ainult tingimusel, et kasvab ka tööturu turvalisus. Eesti pole veel kriisieelset palgataset saavutanud ning uus langus on algamas, kuid valitsusparteid on juba asunud ühepoolset loikama töötajate võimalusi elementaarseks toimetulekuks.

Tudengid protesteerivad nn kõrgharidusreformi vastu, mille tulemusest veelgi aheneb madala sissetulekuga peredest pärit noorte tee kõrghariduseni. Valitsus sõitis nende protestist teerulliga üle.

Tänavatel on osa keskklassist, kes pole seni aktiivselt poliitikas osalenud või on pigem kaldunud toetama praegusi valitsusparteid. Riigikogus peaminister Ansipilt kõlanud solvang internetitsensuuri vastaste aadressil ja tema abitu katse oma väljaütlemisi hiljem õigustada oli nende jaoks viimane piisk.

Foto:
ARSENI KUKK

Keskerakond toetab õpetajate streiki

Keskerakonna volikogu võttis vastu avalduse, kus seisab, et erakond toetab Eesti kooliõpetajate ja lasteaiaõpetajate üleriigilist streiki töötasu tõstmise nõudmiseks. Avalduses märgitakse, et õpetajate Eesti keskmisest madalam reaalpalk on oluliselt langenud ja et õpetajate keeruline majandusolukord on valitsuse üliliberaalse poliitika tagajärg.

Selle poliitika kohaselt hinnatakse tihti inimesi selle järgi, kus nad elavad, millega sõidavad, millise firma riideid kannavad. Õpilaste ja lastevanemate silmis antakse seega madalam hinnang õpetajale, kelle palk neile ootustele ei vasta.

Lisaks eelnevale mõjutab palganumber noorte inimeste erialavalikuid. Õpetajate madal palk ohustab õpetajate juurdekasvu ning vähendab konkurentsi noorte seas.

Lasteaiaõpetajate palga puhul on osa omavalitsusi suutnud maksta neile kooliõpetajate palga alammääradega samaväärset tasu, kuid kahjuks paljudel omavalitsustel on lasteaiaõpetajate palgad madalamad. 2009. aasta kärpete tõttu kannatasid just lasteaiaõpetajad, sest kaotati ära lasteaedadele suunatud riiklikud toetusmehhanismid ning kohalike omavalitsuste kärped nõudsid kokkuhoidu.

Keskerakondlased toetavad Haridustöötajate Liidu seisukohta, et õpetajate palk peab järele jõudma riigi keskmisele. Lisaks öeldakse avalduses, et ka lasteaiaõpetajate palgad tuleb viia Eesti keskmisele tasemele. Selleks on vaja taastada kohalike omavalitsuste tulubaas ja riiklik programm.

Koolide ja lasteaedade õpetajad, kutsekoolide meistrid, erivajadustega laste õpetajad jt haridustöötajad on vaatamata lubamatult väikesele sissetulekule viinud Eesti suurepärase tulemusteni OECD riikide võrdluses ning PISA uuringus. Selliste töötulemuste kõrval peaksid Euroopa võrdluses konkurentsivõimeliseks tõusma ka Eesti õpetajate palgad.

Loe veel lk 5

8. märts – naistepäev

Aini Härm hoiab Tallinna kultuuri

Aini Härm, kas aeg on olnud piisav, et mõista Kultuuriväärtuste Ameti asendit nii keerulises omavalitsusüksuses nagu Tallinn?

Uuele juhile antakse tavaliselt 100 päeva kriitikavaba aega, ning kui siis pole uue tööga seonduv detailideni selge, tuleb tunnistada suutmatust valdkonda juhtida. Olen Kultuuriväärtuste Ametis juba enam kui kaheksa kuud ning niigi iga päev toob kaasa uusi kogemusi, tunnen end oma vastutusalas piisavalt kindlana.

Muidugi aitavad mind otsuste tegemisel ja erinevate programmide ettevalmistamisel ameti spetsialistid. Nii tugevaid erialainimesi nagu meie ametis, annab tikutulega otsida. Osakonnajuhatajad Boriss Dubovik, Riin Alatalu ja Lennart Sundja on oma valdkonna tipud, kellelega koos töötamine pakub suurt rahul-

dust. Nad tunnevad tööd piisavalt asjadeni ning võivad vastavalt olukorrale lühikese ajaga ümber orienteeruda. See on tugeva spetsialisti tunnus.

Enamikule linlastest samastub Kultuuriväärtuste Amet vanalinnas ja muinsuskaitsega. Millised on ameti ülesanded?

Muinsuskaitse on vaid üks suund, millega Kultuuriväärtuste Amet tegeleb. Meie ülesanded võib laias laastus jagada kolmeks:

*Tallinna kultuurielu korraldamine koostöös linnas asuvate kultuuriasutuste, mittetulundusühingute, seltside ja sihtasutustega, arvestades traditsioone ja eripära;
*tallinlastele võimaluste loomine huvi- ja mittetulundustegevuseks ning vaba aja veetmiseks;
*muinsuste ja ajalooäär-

Kesklinna vanem.

Kultuuriväärtuste Ametile juhatajat valinud komisjon leidis, et Härmil on laialdased teadmised ja kogemused kultuuri ja hariduse valdkonnas ning suurte kultuuriürituste (Tallinna vanalinnapäevad) korraldamiseks ning et tal on visioon ameti rollist ja arengust. Härmil on tippjuhikogemusi avalikus teenistuses, samuti väljakujunenud liidriomadused ning hea esinemis- ja läbirääkimisoskus.

Mullu suvest peale juhib Tallinna Kultuuriväärtuste Ametit Aini Härm. Ta lõpetas 1986. aastal Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia muusikapedagoogi ja koorijuhina ning on töötanud Tallinna ametiasutustes erinevatel ametikohtadel. 2007–2009 oli Tallinna Linnakantselei arenguteenistuse arengukavade osakonna juhataja ja 2009. aasta lõpust kuni 5. juulini 2011

tuste kaitsmine, säilitamine ning väärtustamine linnaruumis.

Tallinna kultuurielu hõlmab nii professionaalset kui ka taidluskultuuri, samuti rohujuuretasandil sündivaid mitteformaalseid kultuuriilmingu, moodustades terviku, mille iga element on võrdselt oluline. Meil tuleb tegelda selliste tippüritustega nagu Birgitta festival, toetada Linnateatri tegemisi, Linnamuuseumi püüdlusi ekspositsiooni ajakohastada ja linlastele köitvaks muuta. Üheks huvitavamaks meie ametile alluvaks kultuuriasutuseks on Tallinna Loomaead oma mahuka ekspositsiooniga. Rõõmu teeb Keskraamatukogu kujunemine kultuurikeskuseks. Lävime kümnete kultuuriseltsidega toetamaks neid nii eesti rahvuskultuuri ja vähemus-

rahvuste kultuuriga kui ka erinevate huvialadega tegelemisel. Mis puutub muinsusväärtuste kaitseks, siis me ei tegele üksnes vanalinnas temaatikaga. Tallinna tõeliseks väärtuseks lisaks rahvusvaheliselt tunnustatud ja UNESCO maailmapärandi nimekirja kantud keskaegsele linnasüdamele on miljööväärtuslikud alad, mis peale arhitektuuriliselt ühtse ruumilahendusele kätkevad endas ka elustiili ja sotsiaalse sidususe elemente, mis samuti kaitset vajavad. Miljööväärtuslikud alad on rikkus, mille nii tallinlased ise kui ka turistid peavad veel avastama.

Loe edasi lk 4

Juhtkiri

Poliitika
tellib muusikaURMI REINDE
peatoimetaja

Lugesin 28. veebruari Postimehest Rein Veidemanni analüüsi Ilvese ja Ansipi kõnede kohta vabariigi aastapäeva puhul. Veidemann meenutab isamaaliste kõnede kirglikust C. R. Jakobsoni kolme isamaakõne aegadest 19. sajandil ja ka järgmist rahvuslike kõnede hiilgeaega – taasiseseisvumisel 1980-ndate lõpus.

Praeguste riigijuhtide kõnede kohta arvab Veidemann, et need on omavahel kokku lepitud ja seetõttu silutud. Ka nimetab Veidemann nõukogude ajal peetud nomenklatuuriesindajate kõnesid tühikõnedeks, mille peale mõnigi kommentaator Veidemanni artikli juures küsib: kas Ilvese ja Ansipi kõne siis pole tühikõned – neist ei muutu ega sõltu ju ka mitte midagi?

Kuid ka praegustel tühikõnedel on siiski oma mõte ja eesmärk, nimelt – juhtida rahva tähelepanu kõrvale protsessidest, kuhu meie riik on lükatud. Ei Ilvesel ega Ansipil pole paremad päevad ja neil terendab ees ajalootolmu kadumine. Kumbki ei hiilga uute ideede poolest, ja nad ei taha ega suuda – või neil ei lasta – tunnustada, et on vedanud riigi ummikusse.

Mõlema tipp-poliitiku ebademokraatlik tagasisvalimine ainult süvendab ja kiirendab Eesti langust kõigi näitajate poolest nii majanduses kui ka sotsiaalselt. Tühikõned ajaloo käiku ei väära, ei teinud seda nõukaajal ega tee praegu. Ühiskondlikud protsessid käivad aeglaselt. Oli küllalt neid tarku inimesi, kes 1990-ndatel hoiatasid, et Eesti ei tohiks valida lausliberaalset poliitikat – ainuüksi sel põhjusel, et meie riik on vaene ja rahvas väike ning sellest väikesestki tervelt kolmandik hädas kodakondsuse ja lojaalsusega.

Miks ma ütlen, et nii Ilves kui ka Ansip valiti ebademokraatlikult? Mõtlen siin Riigikogu valimiste puhul e-valimisi, opositsiooni kõrvaldamist jõustruktuuride abiga ja valitsusmeediast; presidendil valimise puhul aga kokkulepet valitsuspartei ja SDE vahel, mistõttu riigis on praegu ainult üksainus opositsiooniline erakond – Kesk. Tema vastu ongi asunud lausrünnakule Reformi, IRL-i ja SDE ühisjõududega. (Sõna „ühis“ all pean lisaks silmas prokuratuuri Kristen Michali juhtimisel ja Siseministeeriumi Ken-Martti Vaheri juhtimisel, eriti viimase allüksust kapot.)

Kõige kujukamalt demonstreeris kolme juhtiva partei „ühistulistamist“ 18. jaanuar, kui kõik kolm – Ilves (SDE), Ansip (Reform) ja Ergma (IRL) – Rahvusringhäälingusse „kõnandlikke natsionaliste“ ehk keskerakondlasi hukka mõistma tormasid, süüdistades neid enneolematu kuriteos – „erakirjavahetuse“ saladuse rikkumises.

Kuid meie, mõtlejad ja murelikud inimesed, keda Reformi-ministrid tavatsevad nimetada proletaarseks lumpeniks – miks me peame taluma vaikides seda, kui meile etendatakse labast ja halvasti kokkumänguvat poliitspektaaklit? Olgem meie taaskord targemad, nagu oli rahvas tark Rahvarinde aegadel – ei olnud ju rahvarindelaste juhtide hulgas Ansipit, Ergmat ega Ilvest!

Kuigi meile maalitakse puust ja punaselt ette (muide, seda tehakse meie enda rahaga Rahvusringhäälingu kaudu), kuidas, mida ja mis suunas peame mõtlema, – ärgem meie rääkigem erakirjadest! Ärgem mingem labasele liimile! Kapo peadirektor Raivo Aeg ütleb Postimehes (5.03), et „Mingite asjaolude kerge moonutamisega luuakse kuvand, et 40 kaitsepolitseinikku tulid massiga ja ründasid Keskerakonna kontorit, mürdsid sisse ustest ja akendest, hakkasid kõiki läbi otsima. Täiesti vale pilt. Läbi ei otsitud ka mitte Keskerakonna kontorit, vaid ainult kolm töökohta...“

No aga Aeg jätab märkimata, et Keskerakonna büroos ainult viis töökohta ongi. Samuti ei ütle ta, et ära viidi kokku seitse arvutit koos läptoppidega – ja tööpoolest, ära viidi ka see arvuti, millelt erakonna töötaja pidi täitma tähtajalise aruande, et mitte sattuda pahuksisse erakonna rahastamise seadusega. Ja ära viidi ka dubleeritud raamatupidamise arvuti.

Küsigemgi siinkohal: miks oli vaja päise päeva ajal pääseda Euroopa Liidu liikmesriigi ainsa opositsioonipartei peakontoris? Põhjus läbiotsimiseks ei olnud ju 500 euri ega ilutulestik. Põhjus ei olnud ka „erakirjad“. Nende kohta öeldakse: ajend, ettekääne. Mis see põhjus siis oli?

Samuti ei saanud enam sisse tungida õõpimeduses ja salaja – Tallinna linnavalitsuse hoones seda juba üritati, ja äparduti. Seekord oli õppust võetud!

Ja lõpuks, ärgem süüdistagem pimesi ainuüksi kapot ja prokuratuuri – nemadki tegutsevad ainult eeslaval ja on vaid käsutäitjad. See, kes tellib muusika, on ikkagi poliitika. Ja poliitikud.

KESKNÄDAL

Address: 10130 Tallinn, Toom-Rüütli 3/5
Tellimine ja levi: 6 177 717

Peatoimetaja Urmi Reinde urmi@kesknadal.ee 6 274 583
Uudistejuht Indrek Veiserik indrek@kesknadal.ee 6 274 571
Toimetaja Tiit Maksim tiit@kesknadal.ee 6 274 573

Toimetuse käsikirju ei tagasta. Kesknädalas ilmunud artiklid väljendavad nende autorite arvamust, mis ei pruugi kokku langeda toimetuse omaga.

Levi AS Express Post ja AS Eesti Post.
Lehte kirjastab MTÜ Vaba Ajakirjandus

NÄDALA NUPUD

Lauri Laasi kahtlustab kapot ja prokuratuuri Kesknädala vaenamises

„Klandorf: midagi on kapos mäda“
„Meediakonverentsil muretseti – kas kapo ja prokuratuur võtavad võimust?“
„Maruste ja Gräzin kahtlustavad, et kapo rikkus seadusi“

„Muljekatkeid ühest kommentaarist peaprokurör Norman Aasa artiklile „Prokuratuuri kaitseks““
„Riigiprokuratuur muutumas IRL-i jooksu-
poisiks“

„Klandorf: Kapo ei julgenud valitsus-
erakondi puutada“
„Delfi annab kapole välja kommentaatorite IP-d“
„Ajakirjanike hulgas võib leiduda kapo agente“

„Kapten Rene Toomse kommentaarid kapo käskkirjale nr 98T“
„Töekomisjon. Ajakirjanduses ilmunud informatsioon: prokuratuur ei alusta menetlust“
„Kapo sisenes Juhan Partsi haldusalasse poliitilistel põhjustel“

„Umbne prokuratuur tahab tuulutamist“
Viimase aasta-poolteise jooksul on Kesknädal olnud sunnitud ebanormaalselt palju avaldama kirjutisi, kus autoritel on olnud küsimusi ja kahtlusi meie õiguskaitsesüsteemide tegevuse seaduslikkuse ja õiguslikkuse kohta. Kokku leidis Kesknädala veebis 305 avaldatud kirjutist, kus sisaldus sõna „kapo“, ja 194 kirjutist, kus sisaldus sõna „prokuratuur“.

„Klandorf: Kapo ei julgenud valitsus-
erakondi puutada“
„Delfi annab kapole välja kommentaatorite IP-d“
„Ajakirjanike hulgas võib leiduda kapo agente“

„Kapten Rene Toomse kommentaarid kapo käskkirjale nr 98T“
„Töekomisjon. Ajakirjanduses ilmunud informatsioon: prokuratuur ei alusta menetlust“
„Kapo sisenes Juhan Partsi haldusalasse poliitilistel põhjustel“

„Umbne prokuratuur tahab tuulutamist“
Viimase aasta-poolteise jooksul on Kesknädal olnud sunnitud ebanormaalselt palju avaldama kirjutisi, kus autoritel on olnud küsimusi ja kahtlusi meie õiguskaitsesüsteemide tegevuse seaduslikkuse ja õiguslikkuse kohta. Kokku leidis Kesknädala veebis 305 avaldatud kirjutist, kus sisaldus sõna „kapo“, ja 194 kirjutist, kus sisaldus sõna „prokuratuur“.

Eelpool on loetletud väike valik neist – vaid need, kus nende asutuste nimetused esinesid pealkirjades. Kellelegi ei meeldi, kui nende nime kasutatakse sedavõrd palju negatiivses kontekstis. Kindlasti tekib tahtmine avalikustajale ära panna või kätte maksta. Eelmisel nädalal otsis kapo läbi Kesknädalat välja andva mittetulundusühingu „Vaba Ajakirjandus“ juhatuse liikme Lauri Laasi (pildil) kodu, viies kaasa arvuti jm infokandjaid. Laasi kommenteeris meediakanalitele, et seostab kapo rünnakut oma tegevusega Kesknädala väljandmisel.

2009. aastal suretas kapo välja eelmise Kesknädalat välja andnud mittetulundusühingu „Jüri Vilmsi Sihtkapital“, mille juhatuse toonane liige Elmar Sepp sai samuti süüdistuse kellegi või millegi kuritööle kihutamises nagu nüüd Laasigi. Sepp uuritakse juba kolm aastat, kuhu on jõutud, pole Kesknädalale teada. Siit saab teha järelduse, et Toobal ja Laasi pangu vaim valmis – enne 2015. aasta Riigikogu valimisi pole lootust prokuratuuri tüdrukute käest pääseda!

Kes veel mäletab suurejoonelist nn idarahaskandaali? Peale valimisi pole seda meenutanud ei kapo, prokuratuur, Postimees ega Tuuli Koch. Hoopis on probleeme elamis-
lubade, Põtrade ja Dressenitega.

Aga läbi otsitakse Keskerakonna noored poliitikud. Sapienti sat (lad k – targale piisab). Mõtlemisainet jätkub.

Tuus-Laul: valitsus peab asuma töötust vähendama

Riigikogu sotsiaalkomisjoni liikme Marika Tuus-Lauli (pildil) sõnul on töötute arvu iganädalane suurenemine selge märk sellest, et valitsus peab ükskord hakkama tööpoliitikas rakendama töötust vähendavaid meetmeid.

„Töötute arvu pidev kasv ei tohiks valitsusel tähelepanuta jääda. Vajame kiiret plaani töötuse leevendamiseks – olgu need siis sotsiaalsed töökohad või maksusoodustused ettevõtetele.“

Tuus-Lauli hinnangul näitab tööturu olukord, et valitsuse käitumisega ei olda rahul. „Streigilaine on võtnud üha suuremaid mõõtmeid ning lisaks õpetajate toetamisele juhitakse nii tähelepanu ka kollektiiv-
lepinguseaduse probleemidele.“
Tuus-Laul loodab, et streik möödub rahumeelselt ning avab valitsuse silmad – inimesed ootavad kiiret abi.

Eelmisel nädalal lisandus 1427 uut registreeritud töötut ning praegu on Eestis ametlikult tööta 50 283 inimest. Lisaks neile on veel n-õ pikaajagsed ja ka juba päris heitunud. Rääkimata nendest eestlastest, keda IRL-i ja Reformi valitsuse olematu tööpoliitika on kodumaalt ära ajanud – otsima tööd ja leiba välismaal.

Õnnitleme Tiiu Nõmme!

Kauaaegne Võhma gümnaasiumi direktor ja endine linnavolikogu esimees Tiiu Nõmm sai vabariigi tänavuse aastapäeva puhul Võhma linna aukodanikuks. Pikki aastaid, kuni 2010. aasta kevadeni ta ka hinnanud matemaatikaõpetaja.

Keskerakond ja Keskerakonna Viljandimaa piirkond

HIIBUSE NÄDAL

VALITSUSE VALIK

POLIITIKA ONGI VALIKUTE TEGEMINE

Toomas Annus prokuratuurile: „Ma ei tea, kas see üldse seaduslik on, mis te teete!“

Sõnade moonutamine ja suhupanemine, dokumentidest teatud lõikude meelevaldne väljavõtmine ülejäänut eirates, osaline tunnistajate ütluste ignoreerimine, faktide omatahtsi tõlgendamine, niisuguste ütluste protokollimata jätmine, mis ei toeta süüdistajate kontseptsiooni – need on vaid mõningad prokuratuuri töömeetodid, mida Merko Ehituse juht Toomas Annus kirjeldas Harju maakohus 7. märtsil maadevahetuse protsessi raames oma lõppsõna esitades.

INDREK VEISERIK
reporter

„Ma ei tea, kas see üldse seaduslik on, mis te teete!“ prahvatas Annus, kui oli kirjeldanud ühtjärekkordset episoodi prokuratuuri käitumisest maadevahetuse protsessis.

Merko Ehituse juhi sõnul on prokuratuur menetlustaktikas ära kasutanud kõiki võimalusi, et kohtualused ilma kohtuta süüdi mõista. Annuse arvates on kogu maadevahetuse protsessi vältel osalisi rahaliselt ja ajaliselt kurnatud, prokuratuur on salatsenud ja tõendeid viimse hetkeni varjanud.

„Seadusi teevad prokurörid või endised prokurörid, ning süüdistatavalt on ära võetud õigus kohtusaalis vastu vaielda. Õnneks lõppsõna on veel jäänud, kuid kaob ka see ilmselt varsti,“ rääkis Annus.

Annus näeb Keskerakonda prokuratuuri sihtmärgina
„Tegelikult on peale kohtu-

saaga algust Merkole ära öeldud mitmeid suuri lepinguid Lätis ja Leedus, ning sellega on riigile tehtud saamatajäänud maksude näol kahju umbes 100 miljoni krooni ringis. Ja teie räägite siin veel mingisugustest õigusabikuludest!“ lausus Annus.

Tal oli prokuratuurile tugevaid etteheiteid menetlustaktika osas. „Advokaadid on prokuröridega võrreldes nagu kirikuõpetajad! Tõendid seoti süüdistustega alles kohtuvaidluses. Ja sellel on vaid üks põhjus. Kuna tõendid saab esitada varasemalt, siis ei seota süüdistust tõenditega alles enne lõpuperioodi. Sellega luuakse aga olukord, kus kaitsjad peavad ennustavalt üle kuulama tunnistajaid ja koguma ümberlõkkavaid tõendeid, mida võib ehk kunagi vaja minna,“ ütles Annus.

Merko juht väljendas oma lõppsõnas rahulolematust samuti kapo tööga. „Räägin kapost lühidalt, pikemalt ei julge. Minu teada töötab kapos umbes

400 inimest ja 70 inimest kuulub „tipa-tapa“ üksuse tegevusse, ehk nemad tegelevad jälitustegevusega.

Kui Pronksiõöl tegeles neist 70-st suurem osa eeldatavasti rahvaliitlaste jälgimisega, siis ma väga loodan, et tõelised kurjategijad karistamatult ei pääsenud. [---] Sedasama loodan ka praegu, kui kapo on hõivatud Keskerakonnaga, et ükski kurikael ei viiks midagi hullemat täide,“ sõnas Annus. Annuse väitel on maadevahetuse protsessiga sisuliselt hävitatud Merko Ehituse ning tema kui selle juhi maine. Mehe sõnul on käsil olnud pseudovaenlaste otsimine, samal ajal kui riigi tegelikud vaenlased on unarusse jäetud. „Tegeletud on igasuguste elamislubade ja kahtlaste annetuste uurimisega, aga sellest kaugemale ei näe keegi,“ rääkis Annus. „Miks peavad reapolitseinikud olema ausad, kui sise-minister valetab? Miks on Annuse erakirjade avaldamine eetilise, samal ajal kui teiste erakirjade võtmist taunitakse? Miks reageerib president alles nüüd erakirjade küsimata avaldamisele?“ küsis Annus. Annus seostas maadevahetuse protsessi praegu Keskerakonnaga seotud korruptsiooni uurimisega, mis on tema arvates naeruväärne, kuna selle taga on 500-eurone rahasumma.

Sisuliselt andis ta mõista, et prokuratuur ja kapo ei jäta enne, kui Keskerakonnaga juhtub sama, mis juhtus Rahvaliiduga.

Juttu oli ka Rahvaliidu endisest peasekretärist Lea Kiiivist. Kui Kiiivit poleks olnud Rahvaliidu peasekretär, siis Annuse sõnul vaevalt tema ärilist toimingut Merkoga üldse kohtus arutataks.

Postimehe ajakirjanik vihastas Merko juhi peale

Annuse väitel oli maadevahetuse protsess kui meediašõu, mis teadlikult põhines psühholoogiliselt tuntud nn valeandmete kujundamisel.

Eriliste näidetena tema vastu korraldatud meediašõus tõi Annus ühe Eesti Ekspressis ilmunud foto, kus ta seisab endise keskkonnaministri Villu Reiljaniga kõrvuti Kaarli kiriku ees. Annus ütles, et tegemist on naftaäri mees Aadu Luukase matusel tehtud fotoga, mida nädalaleht allkirjastas kui Reiljani kohtumist valijatega.

Teine teda halvustav näide on Postimehe esiküljel, kus olid avaldatud maadevahetuse protsessi kõikide süüaluste fotod koos prokuröride poolt neile küsitud karistustega. Annuse sõnul mõjub see ajaleheküljel kui meeldetuletus kohtuniku-

le, et ta teaks teha vastava otsuse.

„Ajakirjandus on mõnitanud kõiki protsessiosalisi: süüaluseid, advokaate, kohtunikku, ainult mitte prokuröre,“ nentis Annus.

Tema sõnul on kohtusse tihti saadetud spetsiifilisi ajakirjanikke, kelle küsimused ei eelda vaimset võimekust,

vaid näitavad nende usinust. Annus süüdistas ka prokurör Inna Omberit, et see on kohtus süüdistuskõnet esitades keeranud kohtunikule selja ja etelnud kohtusaalis ainsana istunud Postimehe ajakirjanikule, et viimane saaks sisukama artikli ja paneks ikka kirja need kohad, mis on kooskõlas prokuratuuri soovidega. Postimehe ajakirjanik Andrus Karnau tormas pärast kohtuistungit Annuse juurde ning nõudis talt ärritunult: „Miks sa valetad!“ Annus jäi seejuures tasakaalukaks, andes Karnaule teada, et tema pole

Annus

Postimehe kohta midagi valeltanud. Kõrvalvaatajal on raske hinnata, kas Annus tegi Postimehele liiga või olid tema sõnad otsekohesed ja tõesed.

Kindel on aga see, et Toomas Annuse nelja-viitunnine kaitsesõna oli üks sisukamaid sõnavõtte, mis siinkirjutajal on viimastel aastatel õnnestunud kuulda.

Selle kuulamine lõi, kui mitte täielikult, siis vähemalt osaliselt, tõese pildi sellest, mis meie pisikeses riigis pealispinna all tegelikult toimub.

Postimees mõnitas Briti kohtusüsteemi

27. veebruaril ilmus Reformierakonna mitteametlikus väljaandes Postimees kolumnist Abdul Turay sulest Inglismaale põgenenud Anna-Maria Galojani puudutav paskvill, kus kujutatakse Briti kohtusüsteemi ebaefektiivse ja ebademokraatlikuna. Turay nimetab Euroopa demokraatia hälli Suurbritannia õigusvaldkonda „surreaalseks bütsantslikuks süsteemiks, mida keegi ei suuda lõpuni mõista“. Autori (kas ta ikka on autor?) sõnul ei suuda seda süsteemi mitte keegi ka parandada, sest see on toiminud nõnda vähemalt Dickensi aegadest.

KESKNÄDAL

Kohati Turay oma artiklis aga suisa valetab. Näiteks: „See süsteem ei tunne isegi veel arvuteid, kõike tehakse käsitsi paberil.“ Artiklit läbivaks jooksuks on nii Briti kohtusüsteemi kui ka seal riigist varjupaika taotlevate inimeste naeruvääristamine.

Kes on see salapärase Postimehe kaasabil Eesti esimeseks mustanahaliseks avaliku arvamus mõjutajaks tõusnud tõekuulutaja? Ja miks otsustas Postimees avaldada Turay Suurbritanniat halvustava artikli just nüüd?

Turay tahab saada Eestis elamise luba

Eelmisel nädalal oma Facebooki kontosse sissekande teinud Galojani sõnul on Turay tegelikult Sudaani kodanik, keda Postimees lihtsalt nimetab briti ajakirjanikuks. Galojan väidab, et sel mehel ei ole Suurbritanniaga muud ühist, kui vaid see, et ta on seal korda pannud kuriteo ja nüüd

peidab ennast Eestis.

Galojani väitel vallandati Turay Baltikumis ilmuvast ingliskeelsest ajalehest *The Baltic Times* aastaid tagasi, kuna ta oli hämmastavalt ebastabiilne ja vägivaldne. „Vallandamisest pidi kasutama isegi politsei abi,“ märgib Galojan oma Facebooki kontol. Kesknädalale teada olevalt on Turay kaudselt seotud Reformierakonna praeguse võimueliidiga. Turay nimelt müüvat oma nime Postimehele eesmärgiga vastutasuks saada Eestis elamise luba. Sisuliselt täidab Turay Reformierakonna tellimust, lootes saada elamisloa justiitsminister Kristen Michalilt.

Galojan teab rohkem, kui räägib?

Kesknädalat hämmastab rae-vukus, millega viimastel kuudel on meedias Galojani rünnatud. Võib-olla polegi ainsaks põhjuseks „vargaplika“ (*Kalle Muuli väljend – Kn*) enese väärted? Vaid et sel moel püütakse tähelepanu kõrvale

juhtida Eesti Euroopa Liikumise endise juhi Riivo Sinijärve, õiguskantsler Indrek Tederi ja teiste mõjukate isikute tegudelt, mis seotud sama juhtumiga. Galojan soovibki oma kohtuistungil näha Reformierakonnaga, alates Siim Kallase kohtuprotsessist, seotud olnud nüüdset õiguskantslerit, kes oli pikka aega Eesti Euroopa Liikumise advokaat.

„Jah, tõesti! Mis puudutab Indrek Tederit, siis tema üldse

mille ma väidetavalt oma advokaatide kaudu talle sularahas 2007. aasta sügisel edastasin?“ arutleb ta.

„See on justkui unelm. Eriti arvestades seda, et seaduste järgi pidi iga 2007. aastal tehtud tehing, mis ületas 100 000 krooni piiri, olema täiendatud paberitega, kust need rahalised vahendid pärinevad ja kuhu suunduvad. Teder on suutnud päris kaua mängida antud juriidilises kaasuses halli kardi-

tema vastu halvustavat kampaniaat.

Tundub ju imelik, miks on tehtud ebaoproportsionaalselt suuri jõupingutusi Galojanile hullukese maine külgepoimimiseks, kusjuures tema süüdistused president Ilvese, Tederi, Sinijärve jt aadressil on sihteadlikult välja naerdud. Kesknädal pole seni soovinud ennast siduda vägisi kollaseks tõmbunud nn Galojani-

MÄNGUSEGATUD? Meediast on lugeda olnud, et Kristiina Ojuland oli see inimene, kes Galojani nn Euroopa rahapaja juurde viis. Riivo Sinijärve töötas n-õ rahapaja kõrval – aga mida me sellest teame? Vaid üht Eesti Ekspressi lugu, kus ta koos oma abikaasaga kinnitab, et nemad midagi ei võtnud. Ja lõpuks õiguskantsler Indrek Teder, kes ei tohiks kuidagi olla kirjeldatud kontekstis isegi mitte nimetatud.

alustas antud juhtumist, kuna oli Riivo Sinijärve pikaajaline advokaat ja sai seejärel Eesti Euroopa Liikumise advokaadiks,“ selgitab Galojan. „Tahaks eelkõige teada, kuidas mugavalt õiguskantsleri toolile maandanud Teder seletab müsteeriumi 125 000 krooniga,

nali rolli,“ teatab Galojan Facebooki kaudu avalikkusele. Seega võib osa Eesti eliidist tegelikult mures olla, et tütarlaps hakkab välja lobisema saladusi, mis neile halba valgust heidavad. Selline inimene on parem juba varem naeruvääristada, alustades

case’iga, kuid näib, et see võib tõesti olla ohtlik eelkõige Reformierakonnale.

Miks muidu on mindud niikaugele, et suuvooder Abdul Turay kaudu hakata Postimehes tervet Suurbritannia kohtusüsteemi maha tegema?

Terased mõtted

„Lolpea ei saagi kunagi rikkaks, ja kui korraks saabki, siis varastatakse ta kohe jälle paljaks.“

Korea vanasõna
PEETER LAURITSA
vahenduses
(Postimees 1.03) Eesti poliitparisnike arusaamise kohta, et enne tuleb saada rikkaks ja alles siis maksta kultuuri heaks.

„PS. Muidugi on Putinil palju rohkem eetriaega. Aga kui aastate eest agiteeriti meid euroliitu astumise poolt häälutama, siis kuidas kajastus siinses massimeedias opo- nentide hää!“

SERGEI STADNIKOV
arutles 3. märtsi Eesti Päevalehes, kui suure protsendiga Putin võidab, pakkudes 57–58.

Intervjuu Tallinna Kultuuriväärtuste Ameti juhi Aini Härmiga

Algus esilehel

Mis eristab Tallinna kultuurielu teiste Eesti paikade omast?

Pealinna koondub kodumaise kultuuri paremik. Suurimad teatrid, näitusesaalid ja muuseumid asuvad siin. Kohati aga hakkab Tallinnas domineerima identiteedipuudus ja huvide hajutatus, mis välistab väiksematele omavalitsustele iseenesestmõistetavad kohalikel tavalisel ja kommetel põhinevad ettevõtmised. Näiteks puudub Tallinnal oma laulu- ja tantsupidu, nagu seda korraldatakse väikestes omavalitsustes. Et Eesti üldlaulupeod toimuvad siin, ei tähenda, nagu peaksime tallinlased ilma jätma võimalusest keskenduda päris oma peole.

Kas Tallinna oma laulupidu on plaanis?

Mõte on idanema pandud, ehk kannab ka vilja.

Palju on jälle räägitud Mustpeade maja ja Niguliste kiriku tagastamisest, mida valitsus plaanib. Mis toimub?

Tegemist on järjekordse näitega, kuidas valitsus eirab avalikkuse seisukohti ning püüab oma otsused teerulli-

Mustpeade maja pole kunagi varem olnud nii tegus kultuuriasutus kui praegu. Alates eelmisest aastast tegutseb Mustpeade majas Tallinna Filharmoonia ning aasta jookul toimus ligi 300 kontserti või kultuurisündmust, mille korraldajaks oli enam kui 70 kultuuriorganisatsiooni. Läänud aasta septembrist on Mustpeade maja Tallinna Kammerorkestri kodusaal ning siia on Kadriorust üle toonud oma kontserdisarja Eesti Interpreetide Liit. Mustpeade maja tagastamine pole õigustatud ka seetõttu, et Tallinn on paigutanud hoone renoveerimisse ja korrashoidmisse märkimisväärse hulga rahalisi vahendeid. Linna tellimisel teostati aastatel 1987–1990 põhjalik restaureerimine, mida võib lugeda väärishoonestu uuele elule äratamiseks.

Kultuuriväärtuste Ameti investeeris 2011. aastal sellesse majja üle 60 000 euro. See raha tahetakse nüüd, piltlikult öeldes, kandidul Mustpeade vennaskonnale kinkida.

Mis puudutab Niguliste tagastamist kogudusele, siis on teema muidugi valus igale kultuurilembesele inimesele. Kuna kirikuhoone kuulub riikliku kunstimuseumi hal-

TALLINN KUI TURISTIDE MEKA: Aini Härm ütleb, et tänava tähistab 75. aastapäeva Tallinna Linnamuseum. Juubeli tähistamiseks on planeeritud uudseid ja huvitavaid ettevõtmisi.

tänava väljakaevamistel avatud müüriosadele konserveerimise ja varingu takistamise eesmärkidel Vabaduse väljaku poolele küljele rajatud juurde- ja pealeehitised ning muutama Nõelasilma värava konstruktsiooni selliselt, et välistada selle paiknemine Harju tn 30 kinnistul. Tegemist on linna ja OÜ Uranos vahelise aastaid väldanud vaidlusega. OÜ Uranos omandas aastate eest Harju tänava äärsed 715 m² suuruse kinnistu äriilistel eesmärkidel. Linn tegi OÜ-le ettepaneku omandada ehitusõigusega kinnistu hinnaga 357 500,00 eurot, s.t 500 €/m², et tagada taastatud Trepil tänava säilimine. OÜ ei nõustunud, nõudes sootuks kõrgemat hinda. Kohtulahendi valguses tundub, et ärimehed saavutavad oma eesmärgi ja sunnivad linna ostma avalike huvide kaitseks väikese ehitusõigusega maatüki kuni 3,5 miljoni euro eest. Sellist hinda küsitakse linnalt.

Miks peaks Tallinn kohtu poolt soositud väljapressimisele alluma?

Siin puudub eriline mänguruum. 2006. aasta arheoloogiliste uuringute aruande kohaselt olid Trepil tänava lõunapoolse küljes paiknevad Harju tn 30 ehitise müürid säilinud 0,5–1 meetri kõrgustena. Uuringutulemuste põhjal tellis linn muinsuskaitse eritingimused, mis nägid ette ajaloolise Trepil tänava ja Nõelasilma ümberkaarse värava taastamise ja eksponeerimise. Umbes 2,7 m kõrguse nõlva varisemisohu tõkestamiseks rajati raudbetoonist tugimüür. Tallinna linna poolt kaevati välja ja taastati OÜ Uranos kinnistu piiril paiknev Trepil tänava sillutus ning väravani viinud trepp ja nendega piirnevate müüride säilmed. Müürid konserveeriti varisemisohu vältimiseks selliselt, et laoti kõrgemaks, ning taastati Nõelasilma värav.

Kui linn ei leia OÜ Uranosega kokkulepet, ehk siis – ei soostu maksma tillukese maalapi eest nõutud hinda, tuleb taastada endine olukord. Harju tänava puhkealaga liituv ajaloomälestis lakkaks olemast selline, mis linnas ja turistide praegu rõõmustab.

Milline on lahendus?

Kohtuotsus on veel väga värske. Peame praegu oma juristidega nõu, mida ette võtta. Muidugi võime minna edasi Riigikohtusse, ent kuna protsessuaalseid norme pole rikutud, siis vaevalt see positiivset tulemust annaks.

Nii et Mustpeade majaga seonduvate pingete kõrvale on kerkinud Trepil tänava ja Nõelasilma värava konserveeritud osade hävimise võimalus?

Seda on veel vara öelda.

Ühtki suppi ei sööda nii kuumalt kui keedetakse. Aga mis puutub kultuuriväärtuste hävimisse, siis seda kahjuks juhtub, ning vaatamata meie ameti pidevale järelevalvele. On kummastav, kuidas mõned muinsusväärtuslike hoonete omanikud suhtuvad kohustusel väärtusi säilitada ja hoida.

Mõni värske näide?

18. jaanuaril avastasid meie ametnikud Rahukohtu 4 hoones korralise ülevaatusel käigus hinnalise võlvlae kadumise. Tegemist on viimaste aastate drastilisema sündmusega, kus vanalinnas hävineb haldaja süül oluline arhitektuuriline element. Rahukohtu 4 on arhitektuuriansamblina kaitse all. Kinnistul asuvad hooned restaureeriti põhjalikult aastatel 2000–2004. Koos hoone

omaniku, Altenberg Reval AS-i juhataja Magnus Akerborgiga maja ülevaatus teostanud asjatundjad avastasid 17. või 18. sajandi algusest pärineva keldriruumi ülevaatusel lõhutud põranda ja seinetel ripnevad juhtmed, mis andsid tunnistust hiljuti toimunud omavolilistest ehitustöödest. Edasisel uurimisel selgus, et majaaluse keldri ühe ruumi võlvlae on täies ulatuses kadunud. Omaniku väitel kukkus lagi 16. jaanuaril ootamatult sisse. Kultuuriväärtuste Ametit omanik ehitustöödest ega tööde käigus toimunud varingust ei teavitanud. Kuna ebaseaduslike remonditööde juures puudus nõutav asjatundlik muinsuskaitse järelevalve, võib ainult oletada, kas võlvi purunemise põhjustas hoolimatus või sihiteadlik lammutamine.

LUMI LINNAS: Talvine hetk koos kolleegide Karin Benksohni ja Egle Elleriga.

Alustame toimunu suhtes uurimist ning vajadusel algatame vääртеomenetluse.

Lõpetuseks tagasi meeldivate teemade juurde. Millised olulised arengusuunad on pärast uue juhi tööleasumist võtnud Tallinna kultuurielu?

Ma ei tulnud Kultuuriväärtuste Ametisse revolutsiooni

tegeme. Olen piisava juhtimiskogemusega, et eelistada autoritaarsusele meeskonnatööd. Nagu juba eespool tõesin, on ametis tugevad spetsialistid, kelle poolt välja töötatud arengusuundi järgin. Hetkel tegelen süvisi linlaste kultuurivajaduste rahuldamiseks pakutava analüüsimisega, mis annab võimaluse täita avastatud tühikud. Kuna olen hingelt muusik, siis ehk just muusika osas on uusi algatusi kõige rohkem. Mustpeade maja muutumist kammermuusikakeskuseks juba puudutasime, lisaks alustas seal tegevust jazz- ja kirjanusklubi. Aasta algul pandi alus Tallinna Bach'i festivalile, millest, arvestades esimese festivali õnnestumist, töötab kujuneda rahvusvaheliselt tunnustatud iga-aastane muusikapidu.

Tänava tähistab 75. aastapäeva Tallinna Linnamuseum. Juubeli tähistamiseks on planeeritud uudseid ja huvitavaid ettevõtmisi.

Linnamuseumiga seostub ka aastaid kasutuseta seisnud Neitsitorni renoveerimise projekt – selle valmimisel lisandub linnapilti tore turismiattraksioon.

Kui rekonstrueerimistööd lõpule viiakse, tekib linlastel ja külalistel ainulaadne võimalus kõndida Lühikese jala tornist keskaegse müüri kaudu läbi bastionikäikude Vabaduse väljakule, nähes teekonnal Neitsitorni muuseumi väljapanekuid ning kohvikusse kavandatud näitust, samuti Kiek in de Köki ekspositsiooni. Seda kroonib tutvumine Ingeri bastioni juba avatud ning veel projekti teostamisel avatavate käikudega.

MUSTPEADE EES: Aini Härm seisab südamest ja õiglustundest linna rahadega korda tehtud maja säilimise eest kultuurile.

meetodil läbi suruda. Esmakordselt oli Mustpeade maja tagastamine Eestis tegevuse lõpetanud vennaskonnale, mille baltisakslastest liikmeskond lahkus riigist enne 1940. aastat, päevakorral 2006. aastal. Tookord taotles linnavalitsus maja tagastamata jätmist, kuid riik taotlust ei rahuldanud. Tallinn vaidlustas tagastamiskorralduse kohtus, kus leiti, et riigi otsus on motiveerimata. Nüüd võttis Rahandusministerium tagastamisteema taas üles, kuigi puuduvad uued argumendid. Valminud on tagastamisele, ning seda vaatamata kultuurivahelikkuse vastuseisule, kes leiab, et Mustpeade maja peaks jääma avalikku kasutusse.

dusalasse, pole ma selle teemaga nii otseselt seotud kui Mustpeade maja puhul, ent tegemist on sarnaste juhtumitega, kus valitsus suudab hinnata vaid ühe osapoole, nn õigusjärgsete omanike ootusi, jätab aga sootuks arvestamata rahva soovidega. Muidugi on valitsusepoolne kanapimedus sümptomaatiline ning paneb muretsema kõiki, kellele eesti kultuur südamelähedane. Ent kummalisi otsuseid ei tule mitte üksnes valitsuselt. Kahjuks langetatakse ka meie kohtutes kultuurivaenulikke otsuseid, mille markantseimaks näiteks oli ringkonnakohtu 9. veebruari otsus, mis kohustab Tallinna linna lammutama ajaloolise Trepil

Senisest enam soovime koostööd arendada Eesti erinevate piirkondadega, et Tallinna tuntaks kui külalislahket pealinna. Kultuuriväärtuste Amet on avatud kõigile headele algatustele.

Intervjuueerinud Urmi Reinde

Fotod isiklikust arhiivist

Ammu oleks võinud streikida!

Suure-Jaani Gümnaasiumi direktor PEETER SADAM ütleb Kesknädalale, et neil ei ole enam mingeid suuri streigiettevalmistusi teha – kuna majas töötab ametiühing ja on ka usaldusisik, ajalooõpetaja Kätlin Mirka, siis on organisatoorselt juba kõik tehtud.

URMI REINDE
urmi@kesknadal.ee

„Streik on vajalik, juba ammu oleks võinud streikida,“ arwab Sadam. „Seaduse järgi – meil on kollektiivleping olemas. Me kindlasti teeme toetusstreigi ning 7. ja 8. märtsil meie koolis õppetööd ei toimu. Streigi korraldamise alane kirjavehetus siin Viljandi maakondlikul tasandil on olnud tihe ja üldiselt on kõik tasandid mõistlikult suhtunud.“

Suure-Jaani tuuakse 60% lastest õpilassubsidega. Streigipäevadel need ei sõida. Eistreigi ainult majanduspersonal.

„Kui keegi tuleb, siis tuleb; koristajad näiteks. Tööseisak on ainult õpetajatel. Ka Haridustöötajate Liidu jurist Vaike Parkel on meile vastanud, et õpetajad ei pea viibima streigipäevil koolis ega direktor lugema õpilastele „Kalevipoega“ ette.“

Ehk peaks olema lihtne ja selge – kui lendurid streigivad, siis lennukid ei lenda. Kuidas aga olid õpetajad nõus sellega, et kaks päeva ei maksta palka?

„Nad arvestavad sellega. See on nende omavaheline kokkulepe. Minu teada olid kõik nõus.“

Kas tuli ka kuskilt survet, et ei streigitaks?

„Meedias on igasugust olnud,“ meenutab Sadam. „On lubatud, et omavalitsused tõstavad palka. Erakoolid on lubanud ise palka tõsta. Poetakse iga asja taha. Viljandis räägitakse koondamistestki.“

„Tegelikult on eelkõige omavalitsusele kasulik, kui õpetajate palk tõuseb,“ arutleb koolijuht. „Suurenevad ju maksulaekumised. Asjatu on spekulereida teemal, et õpetaja jääb tööst ilma. Paljud on koolide endi otsustada.“

Suure-Jaanis on haldusreform seitse aastat tagasi toimunud ja nelja väikevalla ühinemisel tekkinud praeguses vallas asub neli põhikooli, gümnaasium ja kaks riigikooli – Olustvere Teenindus- ja Majanduskool ning erivajadustega laste kool Lahmusel.

Kas on midagi ühist, mida peale palga õpetajate streigiga nõutakse?

„Esimene nõue, mis liikumise käivitas, oli siiski palk, see ühendas õpetajad üle riigi ja tõi õpetajatele palju toetajaid. Teine punkt on seotud õpetajate atesteerimisega.“

Kolmas teema on see, mida paljud nooremad õpetajad ei teagi, mis neid ees ootab – kui õpetaja kogub omale pensioniaastaid ja kui tema palk ei ulatu keskmiseni (ja enamikul ju ei

ÕPETAJATELE PALKA: Peeter Sadam ütleb, et streigilaine käivitas ikkagi õpetajate ühine palganõue.

ulatu), siis väiksema palga pealt ei saa õpetaja ühe tööaasta eest ühte pensioniaastat. Tähendab, ta peab rohkem aastaid töötama, või leppima väiksema pensioniga.

Järgmine rahulolematust tekitav valdkond on lisatööd – klassijuhatamine jm aeganduvad tegemised väljaspool tunde. Ning lõpuks õpetaja koormus ja ületunnitöö – siia kuulub ka liitklasside küsimus, peab ju tundi andma mitmele klassile korraga.“

Peeter Sadam meenutab aega, kus õpetaja tööaeg jagunes kaheks – pedagoogiline töö ja üldtöö. Viimase hulka käiks siis lastevanematega suhtlemine (õpetaja on ju tänapäeval suuresti sotsiaaltöötaja), arenguvestlused, ekskursioonid, ürituste korraldamine jpm.

„Maailmas ei saada sellest aru,“ muretseb Sadam. „Seal on õpetaja kohustus olla vaid pedagoog.“

Sadam pakub lahenduseks seadusemuudatuse, kus praeguse

35-tunnise töönädala pluss ülejäänud eest raha juurde nõutamise asemel võiks õpetaja saada kohe 40 tundi koos vastava palgaga ja jääks ära igasugune „kerjamine“.

„Õpetajat tuleks usaldada – ta teeb nagunii rohkem, kui ka see 40 tundi!“

Sadam loetleb veelgi kooli muresid. Õppekava pingelisus, mis ei lase kasutada uuemaid meetodikaid; pinge aga muudab kooli õpilasele vastumeelseks. Laste kodused probleemid – maaelus on ju praegu tähtsaim, kuidas ära elada. Rikkus-vaesus ning lastevanemate endi hädad.

„Hästi elavad ikka Tallinna-lähedased vallad! Kõik ülejäänud loevad sente. Olgu kultuurimajad või koolimajad, kõik elavad kasinalt. Aastate pärast tuleb kaadrimure.“

Sadam on ise vallavolikogu liige ja teab, kui pingeline on eelarve. Mitte ainult vald või kool, vaid terve maa vajab riigilt rohkem tuge, üldistab Suure-Jaani koolijuht.

„Streigiks on seljad kokku pandud ja on hea, et teisedki – arstid, raudteelased, teatritegijad ja kes kõik – on üks-teisele toeks. Nii suurt otsustavust ja kokkukuuluvust tunnet pole varem olnud,“ on Peeter Sadam rahul.

Kõik täna Tallinna TV-sse „Meedia keskpunkti“ vaatama!

Kesknädalal, 7. märtsil, Tallinna Televisiooni eetris kell 22.00 neljas saade sarjast Meedia keskpunkt

Eesti peavoolumeediat ning alternatiivväljaandeid kommenteerivad staažikad ajakirjanikud Urmi Reinde ja Mart Ummelas, saatejuht riigikogulane ja teleajakirjanik Heimar Lenk

NB! Kuna enne saadet on korvpallivõistluse otseülekanne, siis erandina täna on saate algusaeg kell 10 öhtul. Järgmised saated kahel järgmisel kesknädalal kell 21.30.

Alates 28. märtsist on saade „Meedia keskpunkt“ vaatajate tungival palvel viidud varasemale kellajaale – saade hakkab eetrisse minema kell 19.30.

Head vaatamist! Arvamusi ja mõtteid võib läkitada ka kõigile Kesknädala meiliaadressidele ja telefoninumbritele (vt lk 2)!

Õpetajad ja fosforiit raputavad ühiskonda

Viimasel aastal on toimunud kaks äärmiselt olulist sündmust, mida peaks märkama iga riigikoguliige ja minister. Mõni asi, mis esmapilgul paistab tavaline ja isegi tühine, on tegelikkuses millegi suure ja ühiskonda raputava aloseks. 2011. aastal väärtsid minu hinnangul märkimist esiteks Eesti õpetajad ning teiseks Lääne-Virumaa inimesed.

PEETER VÕSA
Riigikogu liige, Keskerakond

Riigikogu jaoks on üheks meeldejäävamaks päevaks 25. oktoober 2011. See oli päev, mil toimus õpetajate meeleavaldus Toompeal. Tants õpetajate väikeste palgade ümber sai juba nii suured mõõtmed, et ka haritud ja muidu ülimalt kannatliku närviga pedagoogidel sai lõpuks süda täis, ning tuli rakendada äärmuslikku abinõu – minna tänavale „mässama“. Tuletan meelde, et valitsuserakondade liikmed pidasid üldjoontes heaks mõtteks end

protestijatest eemale hoida. Mine tea, nõuavad veel, et keegi peaks vastutama.

Meeleavalduse lõpuminutitel kutsusin kõik Lossi platsile tulnud õpetajad enda külalistenähtuseks Riigikogu hoonesse. Selleks et nad päev läbi külma käes seistes veidi sooja kontide vahele saaksid.

Õpetajad võtsid kutse tänuga vastu ning tulid, tösi küll, aukartust äratavalt suure hulgana, kuid soliidset ja rahumeelset. Tehti korralik tiir läbi Riigikogu koridoride ning jäeti plakatid oma sõnumitega valitsuserakondade liikmeid ootama. Sest toast välja tulla keegi hästi ei julgenud.

Õpetajate mäss tuleb

Meeldejääv pole mitte see, et nii palju õpetajaid korraga Toompea lossis viibis. Meeldejääv pole ka see, et Riigikogu kantsleil direktor olla neidsamu õpetajaid lumpeniks nimetanud. Ka see pole kõige tähtsam, et rahvasaadik Peeter Võsa viis lossi

valvavatele politseidrukkutele lilli heastamaks peapesu, mille nad selle sündmuse eest Riigikogus said.

Ülimalt tähtis on hoopis see, et 25. oktoobril taipasid valitsuserakonnad, et lõputu ülbus ei saa jätkuda. Nad taipasid, et mäss on võimalik, ning isegi sellise eluala inimeste poolt, kellelt seda kõige vähem ootaks.

Peaminister on praeguseks välja käinud vekslid õpetajate palgatõusuks. Loodame, et ta oma sõnu ei söö ning et palgatõus ei tuleks maakoolide sulgemise või maaõpetajate koondamise arvelt. Seda kohustust ei tohi panna ka pelgalt linnade ja valdade kanda.

Võimalus uueks fosforiidisõjaks

Samamoodi raputas eriti läänevirulasei läinud aasta novembri lõpp, mil tekkis täiesti reaalne võimalus uueks fosforiidisõjaks. Suurettevõtte Viru Keemia Grupp (VKG) on võtnud pähe uurida fosforiidi kaevandamise võimalikkust Eestis.

Iseenesest mõistetavalt tõusis kohalike elanike seas plaanist kuuldud hämming ja vastumeelsus. Asja teeb huvitavamaks, et VKG-poolne projekti juht on Kalev Kallemets, tubli

reformierakondlane.

Rahva pahameel ja meedia tähelepanu sundisid keskkonnaministrit Keit Pentust (samuti reformierakondlane) peatselt nentima tõsiasja: praeguse ni pole keegi suutnud tõestada, et fosforiidi kaevandamine Virumaal ei too kaasa

reostust ning Keskkonnaministeriumil puudub igasugune plaan kaevandamisele mitte kuuluva fosforiidi arvamiseks aktiivse varu hulka.

Niisiis seisabki meil Reformierakond Reformierakonna vastu kahtlase väärtusega ettevõtmise. Seda enam peavad kohalikud elanikud ja ka Peeter Võsa Riigikogus olema valmis ja valvsad, et ootamatult koppa maasse ei löödaks.

Foto: URMI REINDE

TUNGLAKANDJAD: Õpetajad on taasisesivunud Eestis esimesed, kes jõudsid oma õiguste kaitsmisel üleriigilise streigini.

Kodanikuühiskond lõpetab poliitikute mugavuselu

Nii õpetajate meeleavaldus kui ka läänevirulaste vastuseis fosforiidi kaevandamisele on just nimelt parimad näited kodanikuühiskonnast, kus inimesed ei lase poliitikutel end liiga mugavalt tunda. Paratamatult tekib pikaajase valitsemise või edu korral karistamatuse tunne – just seetõttu olukorra vältimiseks

peavadki kodanikud julgelt välja ütlema, mida mõtleavad ja mida oma riigilt ootavad. Need kaks märkimisväärt sündmust annavad lootust, et õpetajad saavad tõepoolest palka juurde ning fosforiit jääb mulla alla veel pikaks ajaks.

Ilmus ka 8. veebruari Virumaa Teatajas ja 10. veebruari Kuulutajas.

Tallinn 10130
Toom-Rüütli 3/5
www.kesknadal.ee

Ettepanekud valitsusele

Kuulasin-vaatasin ETV-s Riigikogu infotundi 22. veebruaril suure huvi ja tähelepanuga. Saadikute esitatud küsimused olid asjalikud ja puudutasid meie igapäevaelu kõige valusamaid probleeme. Valus on kuulata seda, kuidas 21. sajandil peavad inimesed vaesuses elama. Kõige kurvem, et nende seas ka palju lapsi.

Valitsuse poolt olid vastamas peaminister Andrus Ansip, põllumajandusminister Helir-Valdor Seeder ja sotsiaalminister Hanno Pevkur. Nende vastustest jäi mulje, et mingeid sotsiaalseid valupunkte nad ei tunneta. Järjekordselt tekkis tunne, et nad ei tunne seda olukorda, mis meil riigis täna valitseb. Ministrid rääkisid ümmargust, sisutihjat juttu. Peamiseks põhjuseks toodi see, et riigil ei jätku raha kõikide valupunktide kõrvaldamiseks.

Kogu Euroopa on hädas Kreeka tänase olukorraga. Kreeka näide kinnitab järjekordselt seda, kuidas üks valitsus muretult ja mõtlematult juhib oma riiki. Nüüd Euroliidu teised riigid nõuavad, et Kreeka hakkaks oma riigisjuhtimise mõistusega korraldama ja teeks lõpu senisele priiskamisele.

Kreeka suhtes on õpetussõnad vist hiljaks jäänud. Meie valitsus aga peaks teiste vigadest kohe õppust võtma – tunnistama tehtud vigu ja vähendama igasugust raiskamist, õppima lugema meie ühist raha. Valitsuse senine tegevus suurendab pidevalt lõhet rahva ja riigivõimu vahel – rahvas on võõrdumas omast riigist. Rahvas ootab, et meie kutselised-palgelised poliitikud tuleks meiega kohtuma – et ära kuulata rahva mured ja ettepanekud.

Vaja on korradada poliitikutele, kõrgetele ametnikele ja riigifirmade juhtidele palga maksmine. Kõige kõrgem palk riigis olgu peaministril – tema peab ju vastutama riigis toimuva eest.

Meie keskmine pension on 4000 krooni kuus ja pensionär peab sellega kuidagi end ära elatama. Määrame peaministrile kuupalgaks kümme keskmist pensioni ehk 40 000 krooni. (Räägin kroonides, sest see on inimestele rohkem mõistetav.) Selle rahaga peaks peaminister normaalselt ära elama. Teiste poliitikute (ka Riigikogu liikmete) ja kõrgemate ametnike palk olgu mõnevõrra madalam peaministri omast. Samuti ei tohiks ühegi riigivõrja juhi palk ületada peaministri palka.

President ei vastuta konkreetselt mitte millegi eest. Ta täidab ainult rituaale ja formaalsusi. Lugupidamisest riigipea ametikoha vastu võiks ka presidendile maksta võrdset palka peaministriga.

Samamoodi toimub suur raiskamine omavalitsusjuhtidele töötasu maksimisel. Volikogudes puudub rahalugemise oskus või tahtmine. Omavalitsuste palgamäärad on vaja määrata valitsuse otsusega. Enne sõda oli vallas 3000 elaniku ja vallavanem käis nädalas tööl kaks päeva. Nüüd, kui paljudes valdades on alla 1000 elaniku, võiks ehk ka katsetada moodust, et vallavanem käib nädalas kahel päeval ametis.

Kes tahab end põhjalikumalt kurssi viia kõrgemate ametnike palkadega, neil soovitatakse lugeda Eesti Ekspressi 15. detsembrist 2011 (lk 8–12). Seal saame näha, milline ülekohus valitseb tänases maailmas.

23. veebruaril peetud kõnes peaminister Ansip ütles, et tema enam järgmist valitsust kokku ei pane ega peaministriks ei hakka. See viitab, et temagi hakkab tunnetama, et jõud tööst enam üle ei käi.

Siit soovitus: ei maksa enam viita aega ja oodata järgmisi valimisi; valitsus võib ka kohe tagasi astuda, et lasta teistel inimestel asuda meie riiki valitsema. Selliseks tagasiastumiseks palju edu ja õnne!

Manivald Müüripeal, pensionär Varbla vallast, Pärnumaa

Meenutati eriaegseid vabariigi aastapäevi

88-aastane Evald Truus, ühtlasi tõdedes, et maaelu hävinguga hävitatakse ka Eesti riik.

Paljud leidsid, et nende kallid kadunud vanemad, kellelt nad olid Eesti riigi kohta lapsepõlves vaid head kuulnud, on pääsenud suurest šokist, sest ei pea nägema praegust kaost.

Ajaloo professor Aadu Must, kes mõttekaaslastest tartlasi kohvilauaga mees pidas, ütles, et tuleb loota ja tööd teha ning oma õiguste eest seista – halada pole mõtet, vaid kõigil on vaja teha valimistel õigeid valikuid. Seejärel andis ta ülevaate riigis toimuvast. Ühiselt leiti, et Keskerakonna valitud tee on õige.

Keskerakondlastega koos oli vabariigi aastapäeva tähistamas veel hulk tartlasi, kellega ühiselt laulsime palju ilusaid isamaalisi laule. Meeleolu oli igati aastapäevale kohane.

Marje Aavoja, Tartu

Üleelatud ja veel lõpetamata masuaeg kainestas nii meie väikest vabariiki kui ka tervet maailma, ent vaid hoiatades. Järgmine masu võib tulla lausa hukatuslik, vähemalt Eestile. Annaks Jumal poliitikutele kainet mõistust!

Selles, et klassikaline kapitalistlik tootmisviis on oma kõrgpunkti ammu ületanud ning et temaga koos hakkab ülemaailmselt otsa saama ka talle omane "demokraatia", pole enam mingit kahtlust, osutas Eesti Rooma Klubi liikmest õigusteadlane Ando Leps (Nelli Teataja 29.1.2012). Rikkurid, kelle jõukus on valdavalt saadud vaeste arvelt, püüavad nüüd veel päästa mis päästa annab. Pole siis ime, et kasumiraha saamiseks ületatakse lihtinimeste taluvuspiirid. Kui neid survepire veelgi pingestatakse, pole kaugel aeg, kus töötajate (mõni ütleb: ori) võib muutuda. Aga teadupoolest pole maailmas kohutavamalt jõudu kui ORI, KESMURRABOMAAHELAIID.

Hale hakkab!

Astusime ämbriisse

Niisuguse kapitalismuse saime 20 aastat tagasi ka meie, kuigi enamik meist lootis Balti ketis seistes, et saame lahti vihatud võõrast ülemvõimust ja taastame oma riigi oma tahte järgi. Aga võta näpust! Nüüdseks on selge, et astusime sügavalt ja tagasipöördumatult ämbriisse. Küllap loksumegi koos ülejäänud maailmaga selles ämbriis, kuni kestab kapitalism.

Kes ja mis toidab?

See, et esimest Eesti Vabariiki pidas ülal peamiselt eesti talupoeg, tootes leiba-liha ja võid-piima, teati veel sotsialistlikurežiimi ajal. Kõik teadsid: Eestis pole rauda ega naftat, siin on vaid karja- ja põlusaadused. Nõnda hoiti tasakaalu ka linna ja maa vahel. Kui aga tarkade peade jõul tehti uus, teine Eesti Vabariik, unustati, et maa toidab rahvast. Kõik, mis seni eluks vajalik oli olnud, minetati ainult selleks, et kapitalist

Veriora valla vapp

saaks hakata dikteerima oma, vaid talle kasuliku süsteemi. Näiteks on uus põlvkond tarbeidinaid peale kasvatatud, nii et vanu asju enam kasutada ei saaks ja selleks muudetakse siis isegi süsteemi (vt Malle Pärn, "Me elame tohtu suurel prügimäel", Öhtuleht 18.2.2012). Olles sündinud ja üles kasvanud

maal, tean, kuidas seal elati vanasti ja kuidas nüüd. Kohutavaks kisub mõtte siis, kui lähed tagasi sõja-aega ja silme ette kerkib pilt (õnneks nähtud filmidest!): blokaadis leningradlased kaevavad üles tänavasillutist ja külvavad maha kõõgiviljaseemneid...

Maaelu väärrib kiitmist

"Maal on raske elada, aga lihtne inimeseks jääda." – "Kes saab maal hakkama, jääb ellu igas kriisikohas." Samas leidub ka hoiatus: "Väike ja mõttetu Eesti riik ei suuda ise midagi välja mõelda ega ellu viia [---]." (Vt Kivisildnik, "Maaelu – klassika tugevaile", Öhtuleht 18.2.2012)

Nende ütlemistega olen jäägitult päri!

Ado Jõks
Põlvamaa Veriora valla
Kirmsi külast

President peaks rohkem rahvale mõtlema

Mullu 27. juuni Öhtulehes ilmus mul artikkel pealkirjaga "Kes on Ilves tegelikult?". Sama küsimust tahaksin nüüd korrata, kuigi pean endale aru andma, et kuna ta valiti presidendiks ka teiseks ametiajaks, peab ta sedavõrd hea president olema, et temast paremat ei leitud.

Milleks aga oli arstidel vajalik tema õla haiguslugu vormistada nii, et operatsiooni eest peab maksma Eesti maksumaksja haigekassa näol? Kui Eesti president arste ei usalda, on tema õigus arste valida mujalt, kuid kinni tuleks pidada eetika- ja moraalnormidest. Tegemist ei ole ju maksejõuetu patsiendiga. Ilmselt ei saagi siin presidenti süüdistada, kuna see oli arstide konsiilium, kes otsustas ja tegutses nii, nagu pidas lahendust presidendile kõige meelepärasemaks. Seega ka arstidele ei maksa nende au ja rahva õiglustunne midagi. Presidendil soovitatakse rohkem lugu pidada oma rahvast, usaldada omi arste ja võtta eeskujuna tema enda poolt kirjutud president Arnold Rüütlist, kes usaldas meie arste endale rasket südameoperatsiooni tegema.

Jaak Laidla
Harjumaalt

Lauri Laasi – süüta süüdlane

Olen Lauri Laasiga Keskerakonnas koos tegutsenud aastaid. Seepärast olid tema vastu tõstatatud kahtlustused ootamatud. Seda enam, et kahtlustused põhinevad ilmselt sellel, mida on rääkinud Ivor Onksion, kes alles mõni aeg tagasi võeti Keskerakonna liikmeks Kristiine osakonna juhatuse koosolekul, kus ka mina osalesin. Teadsin Onksioni juba varasemast, kui puutusin temaga igapäevaselt kokku Tallinna linnavolikogu liikmena. Tol ajal sots Onksion tiirles aktiivselt Keskerakonna liikmete ümber. Ei kahtle, et oma ülemuse, sotside Tallinna-ninamehe Jaak Juske käsul.

Olen veendunud, et Keskerakonna Kristiine piirkonna esimees Lauri Laasi on Hannes Rummi kirjavahetuse ümber tekitatud afääris täiesti süüta. Hoopis teine asi on Juske agent Onksion – see kuri päkapikk osutus provokaatoriks, kes tõmbas mitte midagi kahtlustava Laasi oma võrku. Olen veendunud, et ükskord tehakse selgeks, kes oli selle kurja plaani taga: kas Sven Mikser, kas Indrek Kannik, kas Toomas Hendrik Ilves?

Meie ju Keskerakonnas teame seda Mikserit. Teda usaldada ei saa. Seetõttu ei või midagi välistada. Kogu see segane lugu võib olla kurikavalalt välja mõeldud plaan Keskerakonna diskrediteerimiseks sotside huvides.

Max Kaur

/Tuletame lugejatele meelde, et toimetuse arvamus ei pruugi kirjasaatjate arvamus- tega kõiges kokku langeda. - Toim..!

Suuri karususi Väikese Munamäe kandist

Kui vaadata telerist peaministri esinemist, ronib pastakas iseenesest pihku. Huvitav, kas asi on „oravapoistel“ tõesti nii vilets, et pealik nutuselt räägib väsimusest ja võimust loobumisest, koguni uue valitsuse moodustamisest, mida tema enam ei moodustavat? Annaks Jumal! Aga ehk on see järjekordne tühi loba, et rahvast maha rahustada ja streike ära hoida? Eestimaa inimesed, kelle kannatlikku meelt on kaua-kaua testitud, taluvad ju kõike. Aga kas igavesti?

Kui Otepääl on mõned „veealuste karide kõverused“ avalikkusele teada antud, siis on lootust, et kõik pole veel kadunud. Ansip on Reformierakonna boss juba pikemat aega, aga tast palju-palju kauem, aastast 1992, on Otepääl valitsenud Aivar Nigol. Tema on olnud kõigi Otepääl probleemide taga nii ametliku tiitli kandjana kui ka „halli kardinalina“ – Otepääl ainuvalitseja. Praegu nõutakse vallavanema tagasiastumist, aga Otepääl tegelik vallapea on volikogu esimees Nigol. Hoopis tema peaks võimust loobuma, sest alles siis hakkaks Otepääl ausus ja õiglus valitsema.

Kõik need, kes on kandnud vallavanema nime, nagu Mälberg, Matt, Visnapuu, Arike, Müür, Rõivassepp on vaid marionetid, kes teevad ära musta töö – ja hiljem vastutavad. Näiteks: Nigol annab korralduse Visnapuule ja korralduse täitmise eest hiljem teeb Visnapuule noomituse. Reformistlik erakonnameeste mäng – uudne, ainult moraalitu.

Kokkumäng tekitab kahtlusi ja küsimusi. Otepääl oli enamalt raha rohkem, jätkus asjaajamiseks, sotsiaalkorterite remondiks, aga nüüd jäetakse võlad tasumata mitte ühel aastal, vaid mitmetel aastatel järjest.

Raha kulub erakonnakaaslaste tegevuste toetamiseks, aga sotsiaalabi vajavatel võlgu võetud soomast unustatakse tagasi maksta. Kus on südametunnistus? Mis siin imestada – maksumaksjate raha kulub vallabosside omadeks ettevõtmisteks.

Tiiu Teder
Otepääl, Valga maakond

Noorte viktoriin Haaberstis

Keskerakonna Haabersti piirkonna büroos toimus 23. veebruaril Keskerakonna noortekogu Tallinna klubide vaheline viktoriin, mis oli teine üritus Haabersti ja Kristiine klubi koostöö projektis. Noori tervitas ja õnnitles vabariigi 94. aastapäeva puhul Haabersti linnaosa vanem Marek Jürgenson. Viktoriin koosnes viiest osast. Esimene koosnes küsimustest Euroopa Liidu kohta, teine – Eesti Vabariigi, kolmas – Keskerakonna ja selle noortekogu kohta. Oli ka praktilisi ülesandeid. Noored pidid kokku panema Kristiine linnaosa kaardi ning Haabersti linnaosa kaardil ära märkima tähtsamad asutused ja piirkonnad. Osales 6 võistkonda. Esimese koha said Sven Pitkve, Alina Tubli ja Jens Raevald, teise – Oleg Matvejev, Anastassija Smirnova, Dayana Nohkrina ja Vladimir

Pildil: (vasakult) Jekaterina Sdobnova, Jaanus Riibe, Oleg Siljanov, Kristina Babajeva, Tõnis Mölder.

Gorbatjuk. Kolmandaks tulid Jaanus Riibe, Tõnis Mölder, Kristina Babajeva ja Jekaterina Sdobnova.

Julianna Jurtsenko, Tallinn

Keskerakonna
Lasnamäe
senior-
seksioon
mälestab oma
kauaaegset
aktiivset liiget

Helmi
Kahn'i

23.07.1933 –
27.02.2012

Avaldame
kaastunnet
lähedastele

Eestit juhatakse kriisist kriisi

Väljavõtteid Edgar Savisaare kõnest Keskerakonna volikogus 3. märtsil Haapsalus

Esiteks.

Õpetajate meeleavaldus pole mitte ainult õpetajate, vaid kogu Eesti küsimus.

Otsustasime alustada Tallinnas ühistranspordi ja teiste linna-palgaliste töötajate palkade tõstmise läbirääkimisi. Meie sirutasime esimestena käe streikijatele ja püüame neid võimalust mööda aidata. Tegime seda isegi enne, kui ühistransporditöötajad ise oma nõudmistega välja tulid.

Loodan, et oma võimaluste piires teevad sama teisedki Keskerakonna juhitavad linnad ja vallad – erinevalt Ansipi parteist ja valitsusest, kes on streikijad pikemata pikale lainele saatnud. Laiutades ainult käsi, et raha ei ole ja aasta jooksul polevat võimalik ka leida. Saksa jt riikide pankade päästefondi jaoks on miljardid eurod meil siiski lahkesti valmis pandud.

Eestis pole probleem rahapuuduses, vaid valedes prioriteetides.

Teiseks.

Viimases ajalehes Pealinn räägitakse elektriskirelvadest – taseritest, millega Ansip tahab hakata streikivaid õpetajaid vaos hoidma.

Taseritega seotud ränkade ohtudest ja probleemidest räägib seal Ain Seppik. Paraku aga ei ole sellest üliolulisest küsimusest viimasel ajal midagi rääkinud Keskerakonna fraktsioon.

Kas keegi meie omadest tõesti soovib, et tekiks olukord, kus

Ma arvan, et Eesti pealinn sõidab tasuta ühistranspordiga ennast Euroopa roheliseks pealinnaks.

ühed keskerakondlased lähivad miitingule, ning teised, kes miitingul ei osale, lubavad võimukoridorides laveerides taseritega piinamist seadustada?

Ühe Anna-Maria Galojani küsimuses on meil kommentaarid ja analüütikuid pikas ravis. Tervet rahvast ähvardaval taserite teemal aga on vaikus. Ühtäkki puudub sõnavõtmise kompetents või motivatsioon. Ilmselt mõlemad.

Kolmandaks.

Need, kes jätkavad pärast KE kongressi rünnakuid, – nendega enam samas era-

konnas olla ma küll ei taha.

Enne kongressi oli sel kõigel teatud õigustus, kuigi ka juba siis mindi minu meelest liiale ning kahjustati Keskerakonna ja Eesti pikemaid huve.

Keskerakonna sisevõitluse varjus vormistati ju teist korda presidendiks Toomas Hendrik Ilves.

Nüüd on Keskerakonna sisekluses mindud aga selgelt üle piiri. Oleme jõudnud sinnamaani, et Kalle Laanet seletas Rahvusringhäälingu saates „Kahekõne“, et ainult seni, kuni Keskerakond on võimul Tallinnas, ainult seni püsib ka Savisaar erakonna esotsas, ning tema, Kalle Laanet, teeb kõik endast oleneva, et Savisaar võimult kukutada, s.t loovutada ka Keskerakonna võim Tallinnas. Laanetiga paras paar on Rainer Vakra. Rääkides Savisaare ja tema toetajate surmaeelsest agooniast, on Vakra avalikult andnud teada, et ta ei kavatsegi tunnustada Keskerakonna liikmete enamuse poliitilist taset. Ma arvan, et me ei pea kauem erakonna sees pidama agitatoreid, kelle eesmärgiks on erakonna positsioonide sihilik ja pidev kahjustamine.

Neljandaks.

Keskerakonna reiting on tõusul, valitsuspartei reiting langeb.

Mis samuti oluline, opositsiooniparteide reitingud ületavad teist kuud järjest valitsuspartei reitinguid. Kui täna toimuks valimised, oleks Keskerakonnal ja sotsidel Riigikogus kindel enamus. Me peame seda strateegilist edu hoidma ja kasvatama.

Viidendaks.

Algavad läbirääkimised koostööks Eestimaa Ühendatud Vasakparteiga.

Muidugi me ei ruttu ajast ette. Me ei kavatse järgmisel nädalavahetusel raekojas kellegagi ühinemislepingut alla kirjutada, nagu sotsid seda tegid. Algasime Vasakparteiga koostöö kahel suunal – korteriühistud ja maa infrastruktuuri kaitsmine. Meile on oluline signaal, et Keskerakond hoolib inimestest nii maal kui ka linnas.

Muide, kui sotsid otsisid endale liidetavat, siis vasakpoolse erakonna asemel võeti liitlaseks rõhutatult vene partei, mille majandusplattvorm on pigem parempoolne. Kunagi kõneks olnud Vene Erakonna ja Konstitutsioonierakonna ühinemine jäi just VEE taha, kes keeldus liitumast koos Konstitutsioonierakonnaga

käinud Vasakparteiga. Parteimaastikul toimub ka teisi konsolideerumisi.

IRL alustas kõnelusi Roheliste, täpsemalt küll – IRL-i juhatuse uusliige Eerik-Niiles Kross asus kaasavaraks kosima Roheliste päramisi.

Rahvuslik Liikumine ja Rahvaliidu jäänused loovad Konservatiivset Rahvaerakonda. See on rohkem perekond Helmele projekt.

Jüri Toomepuu on ajanud püsti Põliseesti lipu. Mis aga ei pruugi ära hoida uue erakonna teket paremal tiival.

Võimalik, et see vabade valentside üleskorjamine hoopis puhastab teed uuele jõule. Eriti juhul, kui IRL kängub veelgi, või neelatakse alla Reformi poolt, nagu märkis väga teraselt Aivar Hundimägi Äripäevas.

Ma arvan, et kõik te olete vaadanud *You-Tube*'is ilmselt varjatud kaameraga tehtud videoid IRL-i 2011. aasta augusti erakorraliselt suurokogult. Mart Laarilt sümboolse peaministriportfelli saanud Urmas Reinsalu võib seda seanahast toodet rahulikult tarvitada tublile koduomanikule vajalike toasusside panipaigana.

Arvestades eurole üleminekuga kaasnenud hinnatõuse, teeme mis suudame. Meie ei saa käsi laiutada ja kuulutada, et Eestil on raha ainult kreeklastele.

Ja ka Reformierakond pole enam endine. Kui veel mullu suvel käis ka Keskerakonna sees ringi üks tont jutuga, et Keskerakond peaks diili tegema Ansipiga, siis täna tal seda juttu enam pole. Mitte sellepärast, et Ansip ise on teatanud, et on väsinud. Vaid veelgi rohkem sellepärast, et tänaseks on juba iga põlvepikkune poisikegi aru saanud, et Ansip peab astuma tagasi, selleks et Eesti saaks minna edasi.

Keskerakonna ja SDE enamuse saavutamiseks parlamendis on see ainult hea. Vasakul tiival uut erakonda ei teki, sest kaks tugevat ja kasvavat jõudu on seal olemas. Ümberformeerimised paremtiival peegeldavad parem-

poolse poliitika kriisi Eestis.

Kuudendaks.

Pikemalt käsitleti Toomas Annuse kaitsekõnet maadevahetuse protsessis,

kus Annus andis mõista, et prokuratuur ja kapo hävitasid Rahvaliidu ning nüüd ei jäta nad enne, kui Keskerakonnaga juhtub sama mis Rahvaliiduga. Keda siis ette võetakse ja likvideerima hakatakse, kui Keskerakonnaga on asjad ühel pool? Kas siis võtavad õiguskaitsesorganisid ette sotsiaaldemokraadid, kelle liikmetel küllalt patte hinge peal, ainult et seni on ajakirjandus ja õiguskaitjad sel teemal suu kinni pidanud?

Meil on oma süü selles, et oleme kasvatanud niisuguse kapo ja niisuguse prokuratuuri, kes näevad oma kohustust parempoolsete võimu hoidmises ja meie hävitamises.

Seitsmendaks.

2013. aasta suured asjad.

Tasuta ühistransport Tallinnas on projekt, millel on tugev sotsiaalne ja roheline mõde.

Ma arvan, et Eesti pealinn sõidab tasuta ühistranspordiga ennast Euroopa roheliseks pealinnaks.

Linnalt palka saavate töötajate palgad peavad tõusma. Ma rääkisin, et Tallinn toetab streikijate nõudmisi. Tallinn annab siin eeskujuni Vabariigi Valitsusele kui ka teistele omavalitsustele.

Tuleb ka pensionilisa suurendamine 1200-lt 2000-le kroonile. (2000 krooni = 128 eurot – Toim.)

Arvestades eurole üleminekuga kaasnenud hinnatõuse, pole seda palju, kuid teeme mis suudame. Meie ei saa käsi laiutada ja kuulutada, et Eestil on raha ainult kreeklastele.

Kui president Ilves rääkis vabariigi aastapäeval Eesti kriisist väljumisest tänu eurole, siis peaminister Ansip rääkis sealsamas Tartus juba ees terendavast uuest kriisist – mis paradoksaalsel moel on põhjustatud suurel määral just nimelt tänu meie kuulumisele eurotsoonis.

Ansip kiirendas ja süvendas Eestisse kriisi saabumist Pronksõduri rohmaka teisel damisega. Kriisist väljumise peamiseks abinõuks oli kuulutatud euro. Ja nüüd selgub enne eelmisest kriisist väljumist (meie inimeste palgad pole ju taastunud), on just euro ise juba uue kriisi põhjus.

Selline riigijuhtimine meenutab Armeenia komsomoli, kes ise püstitas raskusi, et neid siis kangelaslikult ületada.

TALLINNA TV

12. - 18. märts

ESMASPÄEV, 12.03

08:55 KAVA
09:00 TÄNA*
09:20 Terve tervis*
09:50 Aleksei Turovski lood, 25. osa*
10:20 Meistrite linn*
10:40 Kultuurimeeter*
11:10 Euroopa tee/
11:25 Oma Valitsus*
11:55 Kaming suun - TTVs tulekul...*
12:15 Saaremaa ooperipäevade galakontsert*
13:15 Info TV
15:00 OTSE: Ülekanne Riigikogust
18:15 KAVA
18:20 TÄNA. Lühiuudised
18:30 Koos parima sõbraga*
19:00 TeTeVeke
19:20 TÄNA. Lühiuudised*
19:30 Kas tohib?*20:00 Pealinnapilt
20:30 TÄNA. Pealinna uudised
21:00 Tallinlase tarbeks*
21:30 Spordisõbrad
22:00 Largo Winch
23:45 KAVA
23:50 TÄNA*
00:20 Pealinnapilt*
00:50 Spordisõbrad*
01:20 Largo Winch*
03:05 Info TV

TEISIPÄEV, 13.03

08:55 KAVA
09:00 TÄNA*
09:30 Tallinlase tarbeks*
10:00 Kas tohib?*10:30 Pealinnapilt*
11:00 Spordisõbrad*
11:30 Arhiivivaramu. Kirjanikud*
12:00 Vintskapist soklini*
12:30 Maatriks*
13:15 Ülekanne Riigikogust*
16:15 Info TV
18:15 KAVA
18:20 TÄNA. Lühiuudised
18:30 Linna aed*
19:00 Korvpallistuudio
19:15 OTSE:Korvpall
21:15 TÄNA. Pealinna uudised
21:45 Mõtlemis taas
22:45 Öigusõu
23:15 Kultuurimeetri arhiivist. Kaido Ole
23:45 Helsinki - Tallinn
00:15 KAVA
00:20 TÄNA*
00:50 Öigusõu*
01:20 Helsinki - Tallinn*
01:50 Mõtlemis taas*
02:50 Info TV

KOLMAPÄEV, 14.03

08:55 KAVA
09:00 TÄNA*
09:30 Öigusõu*
10:00 Mõtlemis taas*
11:00 Helsinki - Tallinn*
11:30 Tallinn liigub*
12:00 OTSE: LV Pressikonverents Tallinn liigub*
12:30 Korvpallistuudio*
13:00 Korvpall*
13:15 Info TV
15:15 KAVA
18:15 TÄNA. Lühiuudised
18:20 LV Pressikonverents*
18:30 TeTeVeke
19:20 TÄNA. Lühiuudised*
19:30 Pealinna Pead
20:30 TÄNA. Pealinna uudised
21:00 Estica
21:30 Meedia keskpunkt
22:00 Edith Piaf - elusse armunud
00:15 KAVA
00:20 TÄNA*
00:50 LV Pressikonverents*
01:20 Estica. Gustav Adolfi Gümnaasium*
01:50 Edith Piaf - elusse armunud
04:05 Info TV

NELJAPÄEV, 15.03

08:55 KAVA
09:00 TÄNA*
09:30 LV Pressikonverents*
10:00 Pealinna Pead*
11:00 Estica*
11:30 Meedia keskpunkt*
12:00 Kultuurimeetri arhiivist
12:30 Edith Piaf - elusse armunud
14:45 Info TV
18:15 KAVA
18:20 TÄNA. Lühiuudised
18:30 Spordisõbrad*
19:00 TeTeVeke
19:20 TÄNA. Lühiuudised*

19:30 Päevakava
20:00 Kultuurikonverents
20:30 TÄNA. Pealinna uudised
21:00 Inimeste lood
21:30 Elu peeglis
22:00 Juri Lotman 90, 2/2
22:30 Harvey viimane võimalus
00:05 KAVA
00:10 TÄNA*
00:40 Elu peeglis*
01:10 Juri Lotman 90, 2/2*
01:40 Harvey viimane võimalus*
03:15 Info TV

REEDE, 16.03

08:55 KAVA
09:00 TÄNA*
09:30 Päevakava*
10:00 Kultuurikonverents*
10:30 Inimeste lood*
11:00 Elu peeglis*
11:30 Juri Lotman 90, 2/2*
12:00 Harvey viimane võimalus*
13:35 Trummifestival 2010
14:00 Info TV
18:15 KAVA
18:20 TÄNA. Lühiuudised
18:30 Korvpallistuudio
18:45 OTSE: Korvpall
20:30 TÄNA. Pealinna uudised
21:00 Oma Valitsus
21:30 Kultuuritehas
22:10 Tartu uudised
22:40 Tasuta ühistransport on tulevik!
23:10 Eesti MV standard tantsudes
00:35 KAVA
00:40 TÄNA*
01:10 Tartu uudised*
01:40 Kultuuritehas*
02:20 Tasuta ühistransport on tulevik!
02:50 Info TV

LAUPÄEV, 17.03

08:55 KAVA
09:00 TÄNA*
09:30 TeTeVeke
09:40 Ajaga sammu
10:10 Kaming suun - TTVs tulekul...
10:30 Kas tohib?*11:00 OTSE: Saalijalgpall
17:00 Mõtlemis taas*
18:00 Info TV
18:15 KAVA
18:20 TeTeVeke
18:30 Estica*
19:00 Terve tervis*
19:30 Keskkonnanädal
20:00 Jäljed
20:30 TÄNA. Pealinna uudised
20:50 Kaming suun - TTVs tulekul...*
21:10 Mõistatuslik Ida*
22:10 Kohtumised kamina juures
23:40 KAVA
23:45 TÄNA*
00:05 Keskkonnanädal*
00:35 Jäljed*
01:05 Mõistatuslik Ida*
02:05 Kohtumised kamina juures*
03:35 Info TV

PÜHAPÄEV, 18.03

08:55 KAVA
09:00 TÄNA*
09:20 TeTeVeke
09:30 Aleksei Turovski lood*
10:00 Jäljed*
10:30 Terve tervis
11:00 Linna aed
11:30 Keskkonnanädal*
12:00 Kultuuritehas*
12:40 Öigusõu*
13:10 Korvpallistuudio*
13:25 Korvpall*
15:25 Korvpallistuudio*
15:40 Korvpall
17:40 Info TV
18:15 KAVA
18:20 TeTeVeke
18:30 Helsinki - Tallinn*
19:00 Kuum ja terav*
19:40 Meistrite linn*
20:00 Arhiivivaramu
20:30 TÄNA. Pealinna uudised
20:50 Euroopa tee
21:05 Käed eemale
Mississipist
22:45 Suured helid
23:40 KAVA
23:45 TÄNA*
00:05 Meistrite linn*
00:25 Arhiivivaramu*
00:55 Käed eemale
Mississipist*
02:35 Info TV

Tänuavaldus

Tervitus, "Kesknädal"! :-)

Täna, et avaldasite ainsamana Eesti ajakirjandus- ja meediamaastikul minu avaliku pöördumise. Samuti olen väga tänulik selle eest, et leidsin täna oma postkastist selle lehenumbri (Kesknädal 22. veebruaril 2012), kus minu

pöördumine on avaldatud. Soovin Teile ja meile kõigile edu ning kordaminekuid võitluses taguruse ja ajuvabadusega! Austuse ja lugupidamisega,

Joel Friedrich Steinfeldt

Nädala juubilar JUHAN PAADAM 65

Mees mitmes rollis

Kust suur poistekehastaja Salme Reek robotpoiss Ropsile nii ontlikud iseloomuomadused võttis? Kindlasti poisilt, kes tema enda silme all kasvas ja ümaramaks muutus. Ja vastupidi: kuidas Juhan Paadam nii sõnakuulelikuks ja üli-viisakaks kujunes? Eks ikka Boris Kaburi poolt näitelavale võlutud Ropsi eeskujul. Nüüd pole ammuilma Salme Reeki ja tema legendaarsed poisterollid on teatriminevikuks saanud. Ja Juhan-poiss on saanud tähtis härrasmees, kes oskab viksilt ja viisakalt sinna-tänna kumardada ning, kui vaja, veidi kõvemat häältkki teha.

Juhanist sai tele-dirigent

Kui ta 42 aastat tagasi sooritas Eesti Televisiooni õpestudiodirektori eksamid ja arvestused kõige kõrgematele hinnetele, tehti režissööri assistendi ametis olevale õppurile ettepanek end režissööri rollis avada. Televisioonirežissöör aga on arvuka loomingulise meeskonna dirigent. Meisterpublitsist Rein Kare-

mäe valiski noorukese Juhani oma mitme saatesarja dirigendiks. Ja ta ei eksinud – kõik telesaate kavandamisel joonistatud noodid hakkasid täpselt kõlama. Tolle perioodi ühistöö säravaim tähis „Ringliiklus“ tuleb paljudel tänini meelde, kui liiklusummikusse satume. Ühist noodikirja lugesid nad koos saatesarjades „Kuidas see sünnib ilmale“, „Oma silmaga“, „Aastad meie endi elust“. Ruth Karemäe oma lennukate mõtetega aga võlus Juhani looma sarja „Oh seda inimest“ ja lugema „Tammelehe“ tarkusi.

Juhanist sai nn välis-minister

Aegade tuuled muudavad ka inimesi. Nii juhtuski, et seni praktilise meelega töömees kaldus kreeni ja teda hakati sõbralikult kutsuma välisministriks. (See juhtus muidugi tükk aega enne Urmas Paedi tulekut.) Asi oli nõnda, et 1989. aastal moodustati Tele-Raadiokomitees välissidemete peatoimetuse (sellesihilisi moodustisi oli ennegi olnud) ja selle etteotsa pandi Juhan Paadam. Kui 1993. aastal Eesti

Foto: RAEPRESS

sai täieõiguslikuks rahvusvahelise ringhäälinguorganisatsiooni EBU (European Broadcasting Union) liikmeks, moodustati alaline EBU töögrupp, mille etteotsa

määrati välislastituse juht. Töökogemusi oli Juhan Paadamil korjatud juba vahendus- ja venekeelsete saadete korraldajana – tuli teha Eesti inimeste elust ja tööst lugusid

teleauditooriumile, mis ulatus sadadesse miljonitesse. Usun, et selle töö tulemusrikkust ning tähendust ja väärtust hakkavad ajalooürijad aastate pärast avama, sest pole teist nii mõjusat reklaami meie maale ning selle inimestele ja kultuurile, kui paariminutinegi etteaste rahvusvahelises telepildis, mida levitatakse üheaegselt kogu maailmale.

Laulumeister?

Nii ja naa.

Eelmise sajandi viimasel kümnendil liitus Eesti Televisioon Eurovisiooni laulukarusselliga. Loomulikult oli selles ettevõtmises peameheks ka Juhan Paadam. Selle kinnituseks on Eesti Televisiooni muuseumis lipp, mis lehvis kontserdisaalis, kui 2001. aastal Paadami juhitud Eesti teleesindus võitis Eurovisiooni lauluvõistluse. Nüüd on areng selles vallas muidugi teise kanti läinud: eesti lugu otsitakse võrkeelse kultuurikihi alt, saatejuhi püüdeks aga on kehtestada maailmarekord oma rõivaste ja ümberriietumistega. Kas aga võltsi saab rahva eest ära peita? Loodame, et meie tubli

sümfooniaorkestri esimene viiul ei hakka kontserdi ajal lahti rõivastuma, unustades oma peaülesande...

Tegija mees

Juhan Paadam, olles olnud nii väikese kui ka suure ülemuse rollis, pole siiski sattunud kategooriasse, kus räägib üht, mõtleb teist ja lõpuks tegutseb omasoodu. Keerulised ja rasked ajad nõudsid pingutusi, mis polnud kõigile jõukohased. Ta vaid ohkas Vene keisrinna Katariina II kombel: rumaluse vastu pole veel rohtu leitud! Juhan Paadami nahk ja miljonid närvirakud on tunnetanud, et ülemusele ei meeldi, kui alam teab ja mõistab elu keerdkäike temast paremini. Eriti on kurjast, kui sa ülemuste sõnas, mis on tingimusteta viimane tõde, kahtlema hakkad. Kui aga ametipost sunnib tegema seda, mida süda keelab? Selle töö paikapidavust saab kontrollida järgmiste kümnendite jooksul.

Endise kolleegi käepigistus tänase sünnipäeva puhul!

Voldemar Lindström (79)

Sõitsid löökaugust läbi? Tule ja kontrolli oma auto veermikku! Tasuta!

Andre Ilves,
Amserv Tähesaju hooldusnõunik

Löökaue põhjustab jää, mis külmal ajal tekib asfaldipragudes. Kevadel sulaga tulevad augud ilmsiks, olles üldjuhul väga teravate äärtega ja üsna sügavad. Nendest läbi sõitmise vältimine on tihti peaaegu võimatu.

Kui oled löökaugust läbi sõitnud, soovime esimesel võimalusel lasta sõiduki spetsialistil üle vaadata, et vältida hiljem suuremaid kulutusi.

Tavaliselt saavad kahjustada amortisaatorid ja puksid ning sillageomeetria võib paigast minna. Harvad pole ka juhud, kui kahjustada saavad rehvid, kuhu löögi tagajärjel tekib deformatsioon (muna), mis mõjub nii juhitavusele kui ka sõidumugavusele. Harvematel juhtudel võib puruneda velg, ning siis tuleb sõit katkestada. Kui varuratast ei ole, peab auto teenindusse pukseerima.

Kohe ilmnenud suuremad kahjud hüvitab üldjuhul kaskokindlustus, omanikul jääb tasuda omavastutuse osa. Tihti ilmnevad löökaugude põhjustatud kahjud ja vigastused aga hiljem, kui enam pole võimalik põhjust tuvastada. Seepärast soovime lasta veermikku kontrollida võimalikult kohe pärast löökaugust läbi sõitmist, et vältida kaudsete kulude teket, näiteks kulunud rehvide väljavahetamist kahe kuu pärast.

Märtsi lõpuni kontrollib Amserv Tähesaju veermikke tasuta!

Opeli, Hyundai, Saabi ja Chevrolet' omanikele

veermikukontroll TASUTA!

Kingituseks 51 klaasipesuvedelikku.

Broneeri aeg kohe 620 0902

Pakkumine kehtib kuni 31.03.2012
Amserv Tähesaju esinduses Lasnamäel, Tähesaju tee 14.

AMSERV

KULTUURIKESKUS
LINDAKIVI

8. märtsil kell 18.00

Naistepäeva kontsert

Esinevad:
Sergei Voronov, Albert Stepanjan, Sven Azojan, The Way To Dance, Tallinn Boys

Pilet 3/5 €

Koorti 22, tel 632 1062, www.lindakivi.ee

Tartu üritused

Neljapäeval, 8. märtsil kl 14

Tartu linnavalitsuse haridusosakonna saalis (Raekoja plats 12) arutelu linna probleemide üle – osaleb Tartu linnavolikogu esimees **Mihhail Lotman**.

Reedel, 9. märtsil kl 18

arutleb tartlastega Eesti riigi tänast olukorda Riigikogu liige professor **Aadu Must**. Üritus toimub TÜ raamatukogus (Struwe 1, ruum 249). Kõik on oodatud!

Neljapäeval, 22. märtsil kl 14

Keskerakonna Tartu büroos (Ülikooli 12) on teemaks arstiabi olukord. Kohale tuleb Haigekassa Tartu juhataja **Mai Parve**.